

บทที่ 2

วรรณคดีและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนเกี่ยวกับรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนและการเรียนวิชาพลศึกษา ในประเทศไทย พบว่ายังไม่เคยมีผู้ใดทำการศึกษามาก่อน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งหัวข้อการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. ความสำคัญของสื่อมวลชนเฉพาะโทรทัศน์ทางการศึกษา
2. รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโทรทัศน์และการศึกษาในสาขาวิชาอื่น

ความสำคัญของสื่อมวลชนด้านโทรทัศน์ต่อการศึกษา

โทรทัศน์เป็นสื่อที่มีบทบาท และอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของผู้คนมากขึ้นโดยลำดับ ทั้งในวงการธุรกิจ และวงการศึกษายังต้องอาศัยรายการทางโทรทัศน์ ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะโทรทัศน์ สามารถสื่อถึงประชาชนได้อย่างกว้างขวาง และรวดเร็ว ดังคำกล่าวของ วิทยา เชียงกุล (2532) ที่ว่า "ยุคที่ประเทศไทยกำลังพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ ประชาชนมีโอกาสนและความสนใจที่จะรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนมากขึ้น ทำให้สื่อมวลชนสามารถสื่อถึงประชาชนจำนวนมาก และในเวลารวดเร็วขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้ทำให้สื่อมวลชนยังมีบทบาท และอิทธิพลเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว เพราะเท่ากับเป็นคนคุมและ เผยแพร่ข่าวสารข้อมูลและสิ่งที่เชื่อว่า เป็นข้อเท็จจริง"

เชียร์ศรี วิวิธสิริ (2527) กล่าวถึง ลักษณะเด่นของโทรทัศน์การศึกษา ซึ่งเป็นผลมาจากการอำนวยการประโชยชน์ของสื่อที่มีคุณภาพและมีประสิทธิผล สรุปได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. สามารถแพร่กระจายวัสดุการศึกษาที่เหมาะสมกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียนแต่ละคนได้เป็นจำนวนมาก
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่อยู่ ณ ที่ใด ๆ ก็ได้รับประโยชน์ทางการศึกษาเท่าเทียมกัน ทำให้ประชาชนทั่วไปมีโอกาสได้เพิ่มพูนความรู้ตามความต้องการ
3. เปิดโอกาสให้ใช้ผู้สอนที่มีความสามารถ มีวัสดุอุปกรณ์การศึกษาที่ดีและถ่ายทอดเอกสารที่มีประสิทธิภาพในการผลิตสื่อการศึกษา
4. เปลี่ยนบทบาทของครูผู้สอนเป็นผู้ช่วยสอน ในกระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ
5. เอื้ออำนวยให้ใช้วัสดุการศึกษาในการผลิตรายการได้มากรูปแบบ ซึ่งจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้เรียนได้มากเป็นพิเศษ
6. สามารถใช้รูปแบบการผลิตสื่อการศึกษาได้มากประเภท เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุด
7. สามารถให้การศึกษแก่ผู้เรียนจำนวนมากได้โดยไม่จำกัดเวลา ระบบชั้นหรือสถานที่
8. สื่อมวลชนมีขอบข่ายกว้างขวาง สามารถให้ความรู้ทั่วถึงแก่คนจำนวนมากจึงประหยัดค่าใช้จ่าย

นอกจากนี้โทรทัศน์ยังมีข้อได้เปรียบมากกว่าสื่อชนิดอื่น ๆ คือได้เห็นภาพและฟังเสียงควบคู่กันไป ทำให้การรับรู้สมบูรณ์ โทรทัศน์เป็นเสมือนภาพยนตร์ วิทยุกระจายเสียง และหนังสือพิมพ์รวมกัน เสนอรายการได้หลายรูปแบบได้รับประสบการณ์ตรงเป็นจริงเป็นจัง ผู้รับสามารถเข้าใจเหตุการณ์ได้อย่างชัดเจน รวดเร็ว ศึกษาได้ทุกระดับเข้าใจง่าย รวดเร็ว ทันเหตุการณ์ และขณะออกอากาศได้รับความนิยมนมากกว่าสื่ออื่น จูงใจและเร้าความสนใจผู้รับได้มากสะดากกว่าชมภาพยนตร์ สามารถเข้าถึงผู้ชมที่บ้าน และมีอิทธิพลมากขึ้นทุกที ผู้ปกครองมีโอกาสดูร่วมกับเด็กมากกว่าภาพยนตร์ตามโรงภาพยนตร์ จึงมีโอกาสนี้แจง อธิบาย และควบคุมการดูของเด็ก อีกทั้งใช้เล่นกับเครื่องบันทึกภาพ (Video Tape Recorder) และยังมีโทรทัศน์วงจรปิด ใช้ประโยชน์ในวงการศึกษามาก

อรรถพร เอียรถาวร (2527) ได้กล่าวถึงบทบาทของโทรทัศน์ ต่อการศึกษาพอสรุปได้ดังนี้

1. โทรทัศน์มีคุณสมบัติของโสตทัศนศึกษาอย่างครบถ้วน
2. โทรทัศน์สามารถนำเอาอุปกรณ์การศึกษาอื่นๆ เช่น ของจริง รูปภาพ ภาพยนตร์ และอื่น ๆ เข้ามาใช้เป็นสื่อประสม สามารถสร้างประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมซึ่งการใช้อุปกรณ์หลายอย่างรวมกันเช่นนี้ ย่อมทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น
3. โทรทัศน์เป็นเครื่องมือที่สามารถเอาชนะอุปสรรคของการเรียนรู้ได้หลายประการ เพราะสามารถเสนอแนวคิดต่าง ๆ สร้างทัศนคติ ให้ข่าวสารที่สำคัญ โดยไม่จำเป็นต้องมีความสามารถทางภาษาสูง หรือจะต้องมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆ ด้วย
4. โทรทัศน์สามารถช่วยถ่ายทอดประสบการณ์จากครูที่เก่ง ๆ หรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านใดด้านหนึ่ง โดยเฉพาะไปยังผู้รับจำนวนมาก
5. โทรทัศน์สามารถให้ประสบการณ์แก่ผู้รับได้มาก สามารถให้ความรู้อย่างกว้างขวางในด้านการดำรงชีวิต และความรู้ในด้านวิชาชีพ

เบรด (Bretz, 1962) กล่าวว่า รายการทางโทรทัศน์โดยปกติแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. รายการที่ผลิตจากห้องส่ง คือ รายการที่ออกอากาศทันทีโดยไม่มีกระบวนการบันทึกภาพหรือเทปโทรทัศน์ไว้ล่วงหน้า
2. รายการถ่ายทอดสด คือ รายการสดซึ่งออกรายการนอกห้องส่ง แล้วถ่ายทอดเข้ามายังสถานีใหญ่ ออกรายการส่งไปยังผู้ชมที่บ้านอีกต่อหนึ่ง
3. เทปโทรทัศน์ คือรายการสดแต่ไม่ได้ออกอากาศทันที บันทึกไว้ด้วยเทปโทรทัศน์แล้วจึงนำมาออกอากาศในภายหลัง
4. รายการภาพยนตร์ ซึ่งนำมาถ่ายทอดเพื่อฉายออกอากาศทางโทรทัศน์

สปีลแมน (Spealman, 1970) กล่าวว่า รายการโทรทัศน์มีส่วนอย่างมากที่เร่งเร้าให้เด็กอ่านหนังสือ เช่น รายการกีฬาทางโทรทัศน์ตอนเย็น จะกระตุ้นให้เด็กตระหนักถึงความต้องการที่จะพัฒนาความชำนาญในการกีฬา

ฮาโลแรน (Halloran, 1970) ได้กล่าวว่า การดูโทรทัศน์เป็นกิจกรรมนันทนาการที่เยาวชนทั้งชายและหญิงสนใจมาก เพราะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดและได้รับความรู้ ปัจจุบันมีแนวโน้มว่าจะได้รับความนิยมสูงขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากการถ่ายทอดรายการโทรทัศน์จากส่วนกลาง ไปสู่ส่วนภูมิภาค ทำให้มีผู้นิยมชมโทรทัศน์มากขึ้น เนื่องจากการขยายตัวของ การถ่ายทอดสด และโทรทัศน์ยังมีคุณสมบัติพิเศษเหนือกว่าสื่อชนิดอื่น ๆ

การสำรวจเกี่ยวกับสื่อมวลชน (วิทยุ และ โทรทัศน์) ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2531) ในปี 2531-2532 เกี่ยวกับจำนวนครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ครัวเรือนส่วนบุคคลทั้งสิ้น 1,301,955 ครัวเรือน มีเครื่องรับโทรทัศน์รวมทั้งสิ้น 1,265,075 เครื่อง แยกเป็นโทรทัศน์ขาว-ดำ จำนวน 262,232 เครื่อง และ โทรทัศน์สีจำนวน 1,002,843 เครื่อง เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นที่ตั้งสถานีโทรทัศน์ถึง 5 แห่ง จึงทำให้ ประชากรในเขตกรุงเทพมหานครมีเครื่องรับโทรทัศน์สี และขาว-ดำ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.47

งานวิจัยในประเทศ

ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชนทั้งที่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความสนใจ หรืออิทธิพลของสื่อมวลชนต่างๆ ที่มีต่อประชาชนหรือเยาวชน ตลอดจนในด้านการใช้งานใช้ทางการศึกษา และการเรียนการสอนไว้ดังนี้

พรณสิทธิ์ เทพลักษณ์เสชา (2507) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อรายการโทรทัศน์ในปี พ.ศ. 2506" โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 5 โรงเรียน จำนวน 465 คน พบว่า

1. นักเรียนชอบใช้เวลาว่างในการฟังวิทยุและดูโทรทัศน์มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบความชอบของนักเรียนระหว่างรายการวิทยุและโทรทัศน์แล้ว นักเรียนชอบชมโทรทัศน์มากกว่าฟังวิทยุ
2. เวลาที่นักเรียนชอบดูโทรทัศน์มากที่สุดในวันหยุดคือเวลา 11.00 ถึง 12.00 น.
3. เด็กนักเรียนส่วนมากสนใจ และชอบชมภาพยนตร์โทรทัศน์ประเภทโศกนาฏกรรม และ การ์ตูน

4. รายการที่นักเรียนต้องการให้จัดบ่อยครั้ง คือ รายการทนายปัญหาตอบปัญหา เพราะรายการเหล่านี้ให้ความรู้รอบตัว และเป็นประโยชน์ต่อการเรียน
5. รายการที่นักเรียนส่วนมากเห็นว่าควรจะมีเพิ่ม คือ รายการดนตรีสากล
6. รายการที่นักเรียนส่วนมากไม่ชอบ คือ รายการโฆษณาสินค้า
7. เมื่อเปรียบเทียบรายการที่ผู้ปกครองและนักเรียนสนใจพบว่าผู้ปกครองสนใจรายการข่าวและสารคดีเป็นอันดับแรกและชอบรายการภาพยนตร์เป็นอันดับรองลงมา ส่วนนักเรียนชอบและสนใจรายการภาพยนตร์บันเทิงเป็นอันดับแรก และสนใจรายการดนตรีเป็นอันดับรองลงมา
8. ภาพยนตร์โทรทัศน์ที่นักเรียนชอบมากที่สุดคือประเภทลึกลับสืบสวน และชอบละครประเภทตลกขบขัน

สุดา ธำรงโชติ (2509) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตพระนคร" โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายสายอาชีพจากโรงเรียนในสังกัดกรมอาชีวศึกษา 5 โรงเรียน ซึ่งมีนักเรียนชาย 207 คน นักเรียนหญิง 205 คน เพื่อศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชน ได้แก่ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ว่าจะมีอิทธิพลต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนในระดับน้อยอย่างไร ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนชาย-หญิงได้รับอิทธิพลจากวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และหนังสือพิมพ์ในชีวิตประจำวันมากพอสมควร
2. นักเรียนชาย-หญิงส่วนมากมีทัศนคติที่ดีต่อสื่อมวลชนทั้ง 4 ประเภท คือ เห็นว่าทำให้ได้รับความรู้ และความเพลิดเพลิน
3. นักเรียนชาย-หญิงส่วนมากได้รับอิทธิพลในด้านการบันเทิงมากที่สุด ทางด้านการศึกษเป็นอันดับรองลงมา
4. อิทธิพลสื่อมวลชนต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษานักเรียนชายและหญิงเห็นว่าทำให้ผลการเรียนดีขึ้นปานกลาง
5. ความรู้ในวิชาสังคมศึกษาที่นักเรียนได้รับจากสื่อมวลชนประเภทต่างๆ ดังกล่าวนักเรียนชาย-หญิง เห็นว่าได้รับความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มของสังคมมากที่สุด

6. ผู้ปกครองนักเรียนส่วนมากให้คำแนะนำแก่บุตร ธิติในการดู การฟัง และการอ่านจากสื่อมวลชนทั้ง 4 ประเภท มากพอสมควร และผู้ปกครองของนักเรียนหญิง แนะนำมากกว่านักเรียนชาย

นพรัตน์ ศรีประชุม(2512) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์ความสนใจของนิสิตที่มีต่อรายการโทรทัศน์" เพื่อวิเคราะห์ความสนใจของนิสิตที่มีผลต่อรายการโทรทัศน์ที่จัดเสนออยู่ตามสถานีต่างๆ ในจังหวัดพระนคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังนิสิตคณะต่างๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นจำนวน 800 คน จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการกีฬาที่ให้ประโยชน์ทางการศึกษาและชีวิตประจำวันพบว่า

1. นิสิตชายมีความคิดเห็นว่ากีฬาที่มีความรู้ทางด้านกีฬามากขึ้นปานกลาง นิสิตหญิงมีความคิดเห็นว่า กีฬาที่มีความรู้ทางด้านกีฬามากขึ้น และนิสิตชายมีความคิดเห็นตรงกันว่ากีฬาให้รู้จักวิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้องปานกลาง

2. นิสิตชายและนิสิตหญิงมีความคิดตรงกันว่า กีฬาให้พักผ่อนหย่อนใจได้ปานกลาง นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสรุปเกี่ยวกับรายการกีฬาว่า ทั้งนิสิตชายและนิสิตหญิงต่างก็ชอบฟุตบอลมากที่สุด และกีฬาจะให้ประโยชน์ทางการพักผ่อนหย่อนใจมาก

ศิริรัตน์ เจริญศักดิ์ (2513) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสนใจรายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" เพื่อที่จะวัดความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งชายและหญิง อีกทั้งต้องการทราบว่า นักเรียนชายและหญิงมีความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์มากน้อยเพียงใด และมีความสนใจแตกต่างกันอย่างไร โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนชายและหญิงในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์รวม 30 โรงเรียน เป็นจำนวน 950 คน แยกเป็นนักเรียนชาย 500 คน นักเรียนหญิง 450 คน จากผลการวิเคราะห์ความสนใจในส่วนที่เกี่ยวกับรายการกีฬา และภาพยนตร์กีฬาที่นักเรียนชอบชมมากที่สุด พบว่า

1. รายการกีฬาที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงชอบชมมากที่สุด คือ ฟุตบอล นักเรียนชายชอบชมรายการฟุตบอลคิดเป็นร้อยละ 61.00 และนักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 56.22 รองลงมาคือรายการมวยปล้ำนักเรียนชายชอบชมคิดเป็นร้อยละ 27.40 นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 29.77 ส่วนอันดับที่สาม ได้แก่ รายการมวย นักเรียนชายชอบชมรายการนี้คิดเป็นร้อยละ 5.40 นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 4.44 และรายการที่ได้รับความนิยมน้อยที่สุด

คือรายการกอล์ฟ นักเรียนชายที่ดูคิดเป็นร้อยละ 0.60 นักเรียนหญิงที่ดูคิดเป็นร้อยละ 0.22 เท่านั้น

2. นอกจากนี้รายการกีฬาอื่น ๆ ซึ่งหมายถึงรายการกีฬาที่มีได้ระบุไว้ เช่น นักเรียนชายร้อยละ 1.80 ระบุว่าชอบรายการประ เภทยูโดและคาราเต้มากที่สุด ส่วนนักเรียนหญิงร้อยละ 3.56 ระบุว่าชอบชมรายการประ เภทแข่งเรือใบ และว่ายน้ำมากที่สุด

ส่วนสาเหตุที่นักเรียนชอบชมรายการกีฬา หรือภาพยนตร์กีฬา มีดังนี้

1. นักเรียนชายร้อยละ 34.00 และนักเรียนหญิงร้อยละ 58.44 มีความคิดเห็นตรงกันว่าชมรายการกีฬาเพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนานและพักผ่อนหย่อนใจ นักเรียนชายให้เหตุผลว่าเพื่อเลียนแบบ และสังเกตเทคนิคในการเล่นกีฬาเพื่อนำไปใช้บ้าง คิดเป็นร้อยละ 24.80 ให้เหตุผลว่าชมเพราะได้รับความรู้ทางกีฬาเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 20.00 รู้จักวิถีออกกําลังกายได้อย่างถูกต้อง ร้อยละ 9.80 สามารถพูดคุยสนทนากับเพื่อนฝูงได้ ร้อยละ 6.80 และชมรายการกีฬาเพราะสนใจกีฬาประเภทต่าง ๆ อยู่แล้ว มีอัตราร้อยละ 3.80

2. นักเรียนหญิงร้อยละ 23.33 ให้เหตุผลว่า ได้รับความรู้ทางด้านกีฬามากขึ้น และสามารถพูดคุยกับเพื่อนฝูงได้ร้อยละ 7.30 และมีนักเรียนหญิงเพียงร้อยละ 4.89 และ 4.44 เท่านั้นที่ให้เหตุผลว่าชมรายการกีฬาเพราะทำให้รู้วิถีออกกําลังกายได้อย่างถูกต้อง เพื่อเลียนแบบ และสังเกตเทคนิคในการเล่นกีฬา

ดวงแสง สุวรรณสร (2515) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการใช้สื่อมวลชนเพื่อการศึกษา" โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นและความสนใจของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อสื่อมวลชนการใช้สื่อมวลชนเพื่อการศึกษา ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการใช้สื่อมวลชนเหล่านั้น โดยส่งแบบสอบถามไปยังนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 456 คน จาก 11 คณะ จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ ปรากฏว่า

1. นิสิตส่วนมากมีเครื่องรับโทรทัศน์ที่บ้านตนเอง ความสนใจในการดูรายการโทรทัศน์ปรากฏว่านิสิตดูรายการโทรทัศน์ทุกวันประมาณมากกว่า 1 ชั่วโมง

2. นิสิตส่วนมากดูรายการโทรทัศน์เวลาว่างหรือพักผ่อน และ เลือกดูเฉพาะรายการที่น่าสนใจ รายการที่นิสิตสนใจในระดับมาก คือ รายการดนตรี ส่วนรายการอื่น ๆ เช่น สารคดีข่าวในประเทศ ข่าวต่างประเทศ ภาพยนตร์เรื่องต่างๆ นิสิตสนใจในระดับปานกลาง

3. รายการโทรทัศน์ที่มีส่วนให้ประโยชน์ทางการศึกษาของนิสิตส่วนมาก ในระดับปานกลาง คือรายการสารคดี โฆษณาและบริการต่างๆ ข่าวประจำวัน และประจักษ์ปดার্থ

4. แขนงความรู้ที่นิสิตส่วนใหญ่มีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาการ จากรายการโทรทัศน์ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความรู้ทั่วไป วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และศิลปะ

อารี วงศ์เดช (อ้างถึงใน ทศนีย์ ยาสมาน, 2519) ได้วิจัยเรื่อง "การสำรวจความสนใจ และความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ทางการศึกษาของรายการโทรทัศน์ในประเทศไทย" ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตครุศาสตร์มีความสนใจในการใช้โทรทัศน์ เป็นอุปกรณ์การเรียนการสอน และให้ความคิดเห็นว่ารายการโทรทัศน์ เป็นการเรียนรู้ที่ให้ความสนุกเพลิดเพลินไปด้วยมากที่สุด

2. รายการโทรทัศน์ของประเทศไทยที่นิสิตดูแล้วเป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาเอก-โท มากที่สุด คือรายการสารคดีภาษาอังกฤษร้อยละ 63.94 สารคดีที่ญี่ปุ่น ร้อยละ 51.81 สารคดีฝรั่งเศสร้อยละ 50.91 ข่าวจากสถานี ร้อยละ 56.67 วิเคราะห์ข่าวต่างแดน ร้อยละ 46.06 รายการโทรทัศน์บางเรื่อง ร้อยละ 44.84 รายการเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อวิชาเอก-โท สังคมศึกษามาก นอกจากนี้ยังมีข่าวกีฬา ร้อยละ 49.39 ที่เป็นประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษา

3. โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อการศึกษาด้านอื่นๆ ของนิสิตคณะครุศาสตร์เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากนิสิตใช้เวลาว่างเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และส่วนใหญ่มองขบฟังดนตรีรองลงมาขบดูโทรทัศน์ นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่ารายการโทรทัศน์ช่วยเสริมความรู้และบางรายการมีประโยชน์ต่อการเรียนของนิสิตมาก

ฉัตรชัย ยังพลจันทร์ (2520) ได้วิจัยเรื่อง "รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" เพื่อสำรวจค่าใช้จ่ายในการผลิตรายการโทรทัศน์ เพื่อการศึกษา รูปแบบของรายการที่มีคุณภาพ สัดส่วนของรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา โดยวิธีแบบสอบถามกับกลุ่มนักเรียน นักศึกษา นิสิต และประชาชน จำนวน 550 คน ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวกับรายการกีฬา พบว่า

1. กลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อรายการกีฬามากที่สุด คือ เป็นการพักผ่อนหย่อนใจ รองลงมาคือมีความรู้ทางด้านกีฬาและมีน้ำใจเป็นนักกีฬามากขึ้นและรู้วิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้องน้อยที่สุด

2. กลุ่มประชาชนผู้อยู่ในย่านที่พักอาศัยต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อรายการกีฬา คือ รู้จักวิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้องมากที่สุด รองลงมาคือ เป็นการพักผ่อนหย่อนใจ มีน้ำใจเป็นนักกีฬามากขึ้น และมีความรู้ทางด้านกีฬาน้อยที่สุด

จากการวิจัยในประเทศดังกล่าว จะเห็นว่ารายการกีฬาทางโทรทัศน์มีบทบาทและมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตและการศึกษาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะรายการกีฬาทางโทรทัศน์ให้ประโยชน์ต่อการเรียนพลศึกษาได้มาก ฉะนั้น ผู้ชมจะต้องใช้วิจารณญาณในการที่จะเลือกชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่เป็นประโยชน์เพื่อให้เกิดผลดีแก่ตนเอง รายการกีฬาทางโทรทัศน์จะมีผลอย่างนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้ชมต่อรายการกีฬาทางโทรทัศน์แต่ละประเภท ซึ่งจะส่งผลแก่ผู้ชมในทางที่แตกต่างกันออกไปอีก

งานวิจัยต่างประเทศ

บราซ (Brahce, 1970) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อโปรแกรมการศึกษาผู้ใหญ่" (A Study of Mass Communication Media Influence Upon the Adult Learner-Implication for Programing) เพื่อสำรวจหาความสำคัญของวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และวารสารต่างๆ ซึ่งถือเป็นสื่อการเรียน จากตัวอย่างประชากร 511 คน พบว่า

1. โทรทัศน์ วิทยุ มีอิทธิพลมาก แต่นักศึกษาผู้ใหญ่ยังให้ความเชื่อถือสิ่งพิมพ์ (หนังสือพิมพ์ และวารสารต่าง ๆ)มากกว่า เพื่อค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้
2. นักศึกษาผู้ใหญ่ให้ความสนใจต่อข้อมูลที่ได้รับ
3. สื่อมวลชนให้ประโยชน์ในทางบวก คือ ทำให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของวิชาต่าง ๆ ที่ศึกษาอยู่จากการสื่อสารมวลชนซึ่งมีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะ "ข่าว" สัมพันธ์กับรายการทางสื่อมวลชนในชีวิตประจำวัน
4. นักศึกษาเป็นผู้ได้ประโยชน์จากข่าว และข้อมูลที่สำคัญจากสื่อมวลชนมากกว่าผู้คนที่ทั่วไป

5. จากการบริการจากสื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือพิมพ์ และวารสาร ต่างๆ ได้รับการกล่าวถึงมากกว่าการบริการจากหน่วยบริการการศึกษาผู้ใหญ่หน่วยบริการข้อมูลระดับอาชีพ หรือแหล่งที่เลือกสรรมาแล้วอย่างอื่น ๆ ทั้งนี้จะพบว่า สื่อมวลชนเป็นแหล่งข้อมูลปฐมภูมิที่สนองความต้องการโดยตรงได้

6. สื่อมวลชนช่วยให้เกิดความสัมพันธ์แก่นักศึกษาผู้ใหญ่ในทางบวก โดยใช้เป็นแหล่งหาข้อมูล หรือแหล่งหาความรู้ในวิชาที่กำลังเรียนอยู่ โดยการใช้เวลาว่างทำกิจกรรมเหล่านั้น

ปาล์มเมอร์ (Palmer, 1977) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "รายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก" (Formative Research in the Production of Television for Children) เพื่อสำรวจลักษณะการเลือกชมรายการโทรทัศน์ และความแตกต่างของเด็กในแต่ละระดับในการเลือกชมรายการโทรทัศน์ โดยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. เด็กในชั้นมัธยมศึกษาชมรายการโทรทัศน์สัปดาห์ละ 14 ชั่วโมง
2. เด็กจะเลือกชมรายการเฉพาะที่ตนเองสนใจเท่านั้น รสนิยม และความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ของเด็กชายกับเด็กหญิงต่างกัน
3. เด็กส่วนใหญ่สนใจชมรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาไม่มากนัก

แมคกรათ (McGrath, 1982) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาความตระหนักของผู้ปกครองถึงการใช้โทรทัศน์ และอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อนักเรียนระดับประถมศึกษา" (A Study of Parental Awareness of the Use of the Television and Its Influence on Elementary School Children) เพื่อศึกษาว่าผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนใน 3 ตำบล ของเมืองแมสซาชูเซตส์ ได้แก่ สโตนแฮม (Stoneham) คิงสตัน (Kingston) และ โฮปเดล (Hopedale) พบว่า ผู้ปกครองตระหนักถึงอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเด็กและยอมรับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเวลาที่เด็กเข้ารับการชมโทรทัศน์ และอิทธิพลทั่วไปและผู้ปกครองควรมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กในปกครองของตนในการชมรายการต่าง ๆ

เมอร์ฟี (Murphy, 1983) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาเรื่องโทรทัศน์ และความหมาย : การประเมินค่าด้านเจตนาารมณ์ ความสำคัญ สัญลักษณ์และความเข้าใจของผู้ชมที่ติดรายการโทรทัศน์ และผู้ชมที่ไม่ติดกับติดรายการโทรทัศน์" (Television and Meaning: An Assessment of Internationality, Significance, Symbols and Sense on Heavy and Light Television Viewers) เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของโทรทัศน์ที่มีต่อการดำรงชีวิตของประชาชน (People's Life-meaning System) โดยการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรที่เป็นผู้ชมที่ติดรายการโทรทัศน์ และผู้ชมที่ไม่ติดกับติดรายการโทรทัศน์ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มได้ให้คำอธิบายรายการโทรทัศน์เกี่ยวกับความหมายของชีวิตคล้ายคลึงกัน ทั้งสองกลุ่มใช้รายการโทรทัศน์ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ และแสดงแนวโน้มที่จะประพฤติตามแบบอย่าง que แสดงในรายการโทรทัศน์ โดยใช้วิธีพิจารณาตนเอง (Self Reference) และการวิเคราะห์ในการตัดสินใจ และทั้งสองกลุ่มไม่ได้อาศัยวิธีการปรึกษาซึ่งกันและกัน หรืออาศัยทางพระเจ้า (Spiritual Means) ในการตัดสินใจ

ลูกัส และ เรียว (Lucas and Real อ้างถึงใน Coakley, 1986) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโทรทัศน์และโอลิมปิกเกมส์ (Television and Olympic Games) มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ต้องการทราบว่าโทรทัศน์ที่การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกหรือไม่
2. ต้องการทราบว่าผู้ที่ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกต้องพึ่งโทรทัศน์หรือไม่
3. มีการเปลี่ยนแปลงในการแข่งขันกีฬานั้นๆ ตามความต้องการของโทรทัศน์หรือไม่

ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานีโทรทัศน์ได้พึ่งกีฬาโอลิมปิกสำหรับรายได้ และรายการจะ ด้รายได้สูงมากจากการถ่ายทอด และทำให้รายการน่าสนใจ
2. พบว่าตั้งแต่ปี.ศ.1972 นั้นค่าตอบแทนจากสถานีโทรทัศน์เป็นส่วนหนึ่งของรายได้คณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศ (International Olympic Committee) ทำให้คณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศสามารถดำเนินการจัดการแข่งขันที่มีคุณภาพทั่วโลก ซึ่งรายได้จากลิขสิทธิ์ของการถ่ายตอดนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งจะให้ที่สมาคมนานาชาติ (International Federations) ส่วนที่ 2 จะให้ไปเพื่อโฆษณาความสัมพันธ์อันดีระหว่าง

คณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศ ดังนั้นแน่นอนที่สุดคณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศ
ต้องพึ่ง โทรทัศน์

3. การเปลี่ยนแปลงในกีฬาโอลิมปิกมีผลมาจากโทรทัศน์เช่นเดียวกัน เช่น ตาราง
การแข่งขัน วัน และเวลา เช่น ในปี ค.ศ.1978 ทางคณะกรรมการโอลิมปิกระหว่าง
ประเทศตัดสินใจที่จะทำให้นักกีฬาโอลิมปิกดำเนินการแข่งขันยาวถึง 16 วัน แทนที่จะเป็น 15 วัน
ทั้งนี้ เพื่อที่จะไปจับสิ้นการแข่งขันในวันสุดท้ายทำให้เกิดมีผลต่อรายได้จากการโฆษณาเพิ่มขึ้น
จากการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ กล่าวได้ว่า โทรทัศน์มีส่วนช่วยทำให้
การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดีขึ้น และเป็นที่ยอมรับทั้งครูผู้สอนและตัวนักเรียนว่ารายการ
ทางโทรทัศน์ช่วยการเรียนการสอนได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้นสถานีโทรทัศน์ต่างๆ จึงได้
พยายามที่จะจัดรายการทางโทรทัศน์ให้สามารถสนองตอบความต้องการของประชาชน ในส่วน
ของสถาบันการศึกษาต่างๆ ได้พยายามหันมาใช้รายการทางโทรทัศน์ให้เกิดประโยชน์ เพื่อการ
เรียนการสอน แต่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายการกีฬาทางโทรทัศน์กับการเรียนการสอนวิชา
พลศึกษา ยังไม่มีผลงานวิจัยของผู้ใดได้กล่าวถึงไว้เลย